

مقایسه اثر شیرسویا و شیرگاو بر شاخص های بیماری قلبی عروقی و آدیپوسایتوکین ها در زنان مبتلا به آرتربیت روماتوئید دارای اضافه وزن

راضیه چغاخوری^۱، مجید محمدشاھی^۲، کریم مولا^۳، مهدی زارعی^۴، فاطمه حیدری^{۵*}

^۱ کارشناس ارشد، گروه تغذیه دانشکده پیراپزشکی، واحد بین الملل ارونده، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران

^۲ دانشیار، گروه تغذیه، مرکز تحقیقات هیبرلیپیدمی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران

^۳ دانشیار، گروه روماتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران

^۴ دانشیار، گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران

^۵ دانشیار، گروه تغذیه، مرکز تحقیقات تغذیه و بیماری های متابولیک، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران

نشانی نویسنده مسؤول: گروه تغذیه، مرکز تحقیقات تغذیه و بیماری های متابولیک، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران؛ فاطمه حیدری

E-mail: haidari58@gmail.com

وصول: ۹۳/۳/۱۵، اصلاح: ۹۳/۵/۱۳، پذیرش: ۹۳/۷/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: آرتربیت روماتوئید یک بیماری التهابی است که با افزایش مرگ و میر ناشی از بیماری قلبی عروقی همراه است. آدیپوسایتوکین ها و hs-CRP نقش مهمی در پاتوفیزیولوژی آرتربیت روماتوئید و بیماری قلبی عروقی ناشی از آن دارد. از آن جایی که سویا و فیتواستروژن ها خواص ضدالتهابی دارند؛ لذا، این مطالعه با هدف تعیین اثر مصرف شیر سویا در مقایسه با شیرگاو بر شاخص های تن سنجی، فشار خون و سطوح سرمی hs-CRP، آدیپونکتین و لپتین در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید طراحی شد.

مواد و روش ها: این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی متقاطع و تصادفی بر روی ۳۰ بیمار انجام شد. این مطالعه دارای دو دوره مداخله ۴ هفته ای بود. افراد به دو گروه مصرف شیرسویا (یک لیوان در روز) و شیرگاو (یک لیوان در روز) تقسیم شدند. مدت زمان شست و شو (wash-out) دو هفته بود. متغیرها قبل و بعد از هر نوع مداخله اندازه گیری شد. به منظور مقایسه میانگین های هر متغیر از آزمون آماری ANCOVA و Paired sample t test استفاده شد.

یافته ها: مصرف شیر سویا باعث کاهش قابل توجهی در غلظت سرمی hs-CRP شد (درصدتغییرات: $13\pm5/39$ - در گروه شیرسویا و $9/21\pm6/33$ در گروه شیرگاو؛ $p=0/008$). همچنین سطوح سرمی آدیپونکتین در گروه شیر سویا کاهش یافت (ابتدا: $38/39\pm2$ ، انتهای: $30/71\pm1/9$ ؛ $p=0/001$). هرچند این کاهش در مقایسه با شیرگاو معنی دار نبود ($p=0/096$). هیچ تفاوت معنی داری بر سطوح لپتین، وزن و فشار خون بین دو دوره مداخله دیده نشد ($p>0/05$).

نتیجه گیری: مصرف ۴ هفته شیر سویا در مقایسه با شیرگاو سطوح سرمی hs-CRP را کاهش داد، اما، اثرات قابل توجهی بر سایر متغیرها در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید نداشت.

کلیدواژه ها: سویا، hs-CRP، آدیپونکتین، وزن، بیماری قلبی عروقی، آرتربیت روماتوئید

مقدمه

ضدالتهاب‌های غیراستروئیدی، گلوكورتيکوئیدها، تعديل کننده‌های سیستم ایمنی و عوامل بیولوژیک است (۶). علاوه بر این که این داروها هزینه بالایی دارند، با عوارض زیادی نیز همراه هستند. بنابراین، به دنبال یافتن درمان‌های جایگزین، استفاده از گیاهان دارویی در کنترل و درمان این بیماری توجه زیادی را در چند سال گذشته به خود معطوف کرده است (۷). پیش از این تحقیقات نشان دادند که پروتئین سویا در مقایسه با سایر پروتئین‌ها، اثرات مطلوبی از نظر بالینی بر عوامل خطر بیماری‌ها، قلبی عروقی دارد، با این حال نتایج مصرف سویا بر فاکتورهای التهابی در طول ۱۰ سال گذشته مبهم و متناقض گزارش شده است (۸-۱۰). در مطالعه‌ای توسط محمدشاهی و همکاران اثرات پیشگیری کننده پروتئین سویا و دو ایزوفالون جدا شده از سویا (جنیستین و دیادزین) در مقایسه با دگراماتازون بر روی موش‌های مبتلا به آرتربیت بررسی شد. پروتئین سویا و ایزوفالون‌ها باعث کاهش عالیم آرتربیت و غلظت سرمی واسطه‌های التهابی hs-CRP، آدیپونکتین و لپتین گردید (۱۱،۱۲). همچنین پروتئین ایزوله سویا، جنیستین و دیادزین، به عنوان عوامل اصلی مؤثر برای افزایش فعالیت آنزیم پاراکسوناز و کاهش پراکسیداسیون لیپیدی در مدل موش مبتلا به آرتربیت شناسایی گردید (۱۳).

با این حال، مطالعات اخیر گزارش داده اند که مصرف سویایی کامل اثرات سودمند بیشتری نسبت به پروتئین سویا یا ایزوفالون‌های سویا به تنها یی دارد (۱۴،۱۳). محققین بر این باورند که مصرف محصولات سویایی کامل (مانند آجیل سویا و یا شیر سویا) به دلیل اجزای مفید آن، از جمله کربوهیدرات‌های پیچیده، اسیدهای چرب غیر اشباع، پروتئین‌های گیاهی، فیبر محلول، الیگوساکاریدها، ویتامین‌ها، مواد معدنی، مواد اینوزیتول مشتق شده مانند لیپیتول، پینیتول و فیتواستروژن‌ها به ویژه جنیستین، دیادزین و گلایسیتین می‌تواند نتایج بهتری در سلامت انسان و کنترل بیماری‌ها از جمله

آرتربیت روماتوئید یک بیماری التهابی مزمن سیستمیک است. هرچند تظاهرات سیستمیک متفاوتی دارد؛ اما، ویژگی عمده آن سینویت التهابی مداوم می‌باشد که باعث تخریب غضروف، خوردگی استخوان، تغییر شکل مفاصل و افزایش مرگ زودرس می‌گردد (۱). این افزایش مرگ و میر در آرتربیت روماتوئید عمدتاً به علت اختلال در عروق کرونر، آترواسکلروز، و همچنین دیگر عوارض قلبی و عروقی از جمله نارسایی قلبی می‌باشد (۲). hs-CRP به عنوان یک شاخص حساس التهاب سیستمیک، بهترین نشانگر برای بیماری‌های قلبی عروقی مرتبط با آرتربیت روماتوئید است. سطوح سرمی hs-CRP عامل پیش‌بینی کننده مستقل برای بیماری قلبی عروقی (CVD) و مرگ و میر ناشی از عوارض قلبی عروقی در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید می‌باشد (۳).

از سوی دیگر، نشان داده شده است که چاقی زمینه ساز سندروم متابولیک و افزایش خطر بیماری قلبی عروقی است. چاقی همچنین به عنوان یک عامل خطر بیماری آرتربیت روماتوئید در نظر گرفته شده است. به همین منظور آدیپوسیتوکین‌های ترشح شده از بافت چربی به عنوان شاخص زیستی جدید بیماری قلبی عروقی توجه زیادی را به خود معطوف کرده است (۴). شواهد نشان می‌دهد آدیپوسیتوکین‌ها از جمله لپتین و آدیپونکتین، نقش مهمی در پاتوژنی RA و همچنین در بیماری قلبی عروقی مرتبط با این بیماری دارد (۵). بر اساس برخی مطالعات، کاهش در سطوح آدیپونکتین با افزایش سطوح واسطه‌های التهابی مانند hs-CRP همراه است که انتظار می‌رود خطر بیماری قلبی عروقی را افزایش دهد (۱). لپتین مترشحه از بافت چربی نیز نقش مهمی در بیماری‌های قلبی عروقی مرتبط با چاقی دارد و اخیراً عملکرد آن در ایجاد تعادل میان پاسخ‌های ایمنی به اثبات رسیده است (۵).

درمان‌های دارویی آرتربیت روماتوئید شامل

تصادفی (Cross-over) استفاده شد. حجم نمونه بر اساس یکی از مطالعات قبلی (۱۶) و با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید:

$$n = \frac{([Z_{1-\alpha/2} + Z_{1-\beta}]^2 [S_1^2 + S_2^2])}{(\mu_1 \mu_2)^2}$$

با در نظر گرفتن $\alpha = 0.05$ و $\beta = 0.2$ (توان ۸۰٪)، ۲۲ نفر محاسبه شد که با توجه به احتمال ریزش ۳۰ نفر تعیین گردید.

این مطالعه دارای ۲ دوره مداخله ۴ هفته‌ای بود:

۱) رژیم معمولی به همراه مصرف روزانه یک لیوان شیر سویا و ۲) رژیم معمولی به همراه مصرف روزانه یک لیوان شیر گاو. برای قرار دادن افراد در گروه‌های متفاوت، از توالی تصادفی تولید شده در نرم افزار SPSS استفاده شد. مدت زمان wash-out دو هفته در نظر گرفته شد. از بیمارانی که در دوره اول مداخله، شیر سویا مصرف کردن خواسته شد در دوره دوم مطالعه شیر گاو را جانشین شیر سویا کنند، و برعکس. هر کدام از بیماران هر دو نوع رژیم را دریافت کردند. از بیماران درخواست شد رژیم غذایی و میزان فعالیت بدنی روزانه خود را در طول مطالعه تغییر ندهند. شاخص‌های التهابی، تن سنجی و دریافت غذایی ۳ روزه قبیل و بعد از هر نوع مداخله مورد بررسی قرار گرفت. شیر سویا و شیر گاو به ترتیب توسط شرکت مکسوی و شرکت فراورده‌های لبنی میهن تولید شده در ایران فراهم شد. اجزای ترکیبی شیر سویا و شیر گاو در جدول ۱ نشان داده شده است.

نمونه خون بیماران در حالت ناشتا به میزان ۸CC در ابتداء و هفته‌های ۴، ۶ و ۱۰ مطالعه گرفته شد. نمونه خون به مدت ۳۰ دقیقه در بن ماری ۳۷ درجه سانتی گراد جهت لخته شدن قرار داده شد. سپس نمونه‌ها با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شد. سرم خون جدا شده در دمای -۸۰ درجه سانتی گراد منجمد و تا زمان انجام آزمایش‌ها نگهداری شد. CRP-hs آدیپونکتین و لپتین با استفاده از روش الایزا بر اساس دستورالعمل مندرج بر کیت LDN ساخت کشور

بیماری‌های قلبی عروقی داشته باشد (۱۶). با توجه به شیوع بالای عوارض قلبی عروقی در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید و از آن جایی تاکنون مطالعه‌ای در زمینه اثر محصولات سویا بر این بیماران به صورت کارآزمایی بالینی انجام نشده مطالعه حاضر با هدف مقایسه اثر مصرف شیرسویا و شیر گاو بر وزن، فشارخون و سطوح سرمی hs-CRP آدیپونکتین و لپتین به عنوان نشانگرهای بیماری قلبی عروقی در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید همراه با اضافه وزن انجام گردید.

مواد و روش‌ها

بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید از افراد مراجعه کننده به درمانگاه روماتولوژی بیمارستان آریا اهواز انتخاب شدند. افراد براساس معیارهای انجمان روماتولوژی آمریکا (ACR) و توسیط پزشک متخصص جهت حضور در مطالعه مورد تأیید قرار گرفتند. معیارهای ورود به مطالعه زنان مبتلا به آرتربیت روماتوئید بودند، که در محدوده سنی ۱۸-۶۰ سال قرار داشتند و شاخص توده بدنی آنها بین ۲۵ تا ۳۰ بود. معیارهای خروج از مطالعه نیز شامل زنان حامله و یا شیرده، استعمال دخانیات، هر گونه تغییر در مصرف نوع و دوز دارو، آرژی و یا عدم تحمل نسبت به شیر سویا و یا شیر گاو، مصرف الکل و سوء مصرف مواد مخدر، مصرف مکمل‌های آنتی اکسیدان، ابتلا به سایر بیماری‌ها مانند دیابت، بیماری‌های قلبی عروقی، فشار خون بالا، عفونت، اختلالات التهابی، اختلالات کبد و کلیه و سوء تغذیه بود. مطالعه حاضر توسیط کمیته اخلاق و تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی اهواز (کد ثبت: B-91/001) تصویب شد. همچنین این مطالعه در سایت کارآزمایی بالینی ایران به ثبت رسید (Irc ID: IRCT2013030312689N1). در ابتدای مطالعه پس از توضیح مراحل انجام مطالعه رضایت نامه کتبی از افراد مورد مطالعه اخذ گردید.

در این مطالعه از روش کارآزمایی بالینی متقاطع و

جدول ۱: اجزای تشکیل دهنده شیر سویا و

شیر گاو (در ۱۰۰ گرم)

شیرسویا	شیر گاو	اجزاء ترکیبی
انرژی (kcal)	انرژی (g)	
۴۸/۸	۶۴/۰	کربوهیدرات (g)
۷/۵	۴/۹	چربی (g)
۱/۰	۱/۵	پروتئین (g)
۲/۴	۳/۳	سدیم (mg)
۴۰	۵۰	پتاسیم (mg)
۱۱۰	۱۵۶	فسفر (mg)
۵۳	۱۲۰	کلسیم (mg)
۴۰	۱۰۰	جیستین (mg)
۵/۱۷±۰/۶۶	-	دیادزین (mg)
۱/۶۵±۱/۱۳	-	

طریق یادآمد غذایی ۳ روزه (یک روز تعطیل و دو روز متوالی در هفته) مورد بررسی قرار گرفت. دریافت انرژی و مواد مغذی بین دو دوره مداخله اختلاف آماری معنا داری نداشت و در هر گروه بین قبل و بعد از مداخله، تغییر معناداری مشاهده نشد (جدول ۲).

مقایسه میانگین های شاخص های تن سنجی، فشار خون و شاخص های التهابی به دنبال مصرف شیرسویا و شیر گاو در جدول ۳ نشان داده شده است. تفاوت معنی داری در مقادیر ابتدایی متغیرها مشاهده نشد. نتایج نشان داد که مصرف شیر سویا در مقایسه با شیر گاو منجر به کاهش قابل توجهی در مقادیر انتها ای hs-CRP در بیماران مبتلا به آرتیت روماتوئید شده است ($p=0/046$). هرچند مصرف ۴ هفته شیرسویا منجر به کاهش معنی دار سطوح آدیپونکتین شد (ابتدا: $38/39\pm2$ ، انتهای: $30/71\pm1/9$ ؛ $p<0/01$)؛ اما، این کاهش در مقایسه با گروه شیر گاو معنی دار نبود ($p=0/065$). پس از مصرف شیرسویا تغییر معناداری در سطوح لپتین ایجاد نگردید. درصد تغییرات شاخص های تن سنجی، فشار خون و شاخص های التهابی در جدول ۴ نشان داده شده است. تفاوت معنی داری در درصد تغییرات سطوح سرمی hs-CRP بین دو دوره مداخله دیده شد (درصد تغییرات: $13/81\pm5/39$ - در گروه شیرسویا و $9/21\pm6/23$ در گروه شیر گاو؛ $p=0/006$). اثر مصرف شیر سویا بر شاخص

آلمان برای hs-CRP و کیت Boster ساخت کشور چین برای آدیپونکتین و لپتین) اندازه گیری شد. وزن بدن بیماران با حداقل لباس، بدون کفش و یا لوازم جانبی با استفاده از ترازوی دیجیتال با دقیقت ۰/۱ کیلوگرم اندازه گیری شد. قد بیمار در حالت ایستاده، بدون کفش، با استفاده از قدسنج دیواری در حالی که شانه ها در وضعیت طبیعی بود اندازه گیری شد. فشار خون در حالی که بیمار حداقل ۵ دقیقه روی یک صندلی نشسته باشد، سه بار با استفاده از فشارسنج بازویی در سطح قلب اندازه گیری و میانگین ۲ عدد آخر گزارش گردید.

داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۸ مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. توزیع نرمال متغیرها با آزمون کولموگروف اسمیرنوف بررسی و نرمال بودن توزیع متغیرها تأیید گردید. درصد تغییرات هر متغیر E توسعه فرمول $(E-B)/(B\times100)$ محاسبه شد، که در آن E انتهای مداخله و B مقادیر ابتدای مداخله است. برای مقایسه درصد تغییرات در ابتدا و انتهای مداخله از هر دو آزمون t test و paired t test (در نمونه های تعديل شده) استفاده شد. مقادیر p value کمتر از $0/05$ معنی دار در نظر گرفته شد. در این مطالعه، از برنامه ANCOVA و paired t test استفاده شد. مقادیر p value کمتر از $0/05$ معنی دار در نظر گرفته شد. در این مطالعه، از برنامه Nutritionist IV به منظور برآورد مصرف غذایی بیماران استفاده شد.

یافته ها

از ۳۰ بیمار واجد شرایط ۲۵ بیمار در این مطالعه شرکت کردند و به طور تصادفی در دو گروه شیر سویا و شیر گاو قرار گرفتند. شیر سویا و شیر گاو به خوبی تحمل شد و تنها یک بیمار در طول دوره شیر سویا به علت مشکلات گوارشی از ادامه مطالعه بازماند. در نهایت، ۲۴ شرکت کننده این مطالعه را کامل کردند. میانگین و انحراف معیار سن بیماران $45/72\pm11/09$ سال بود. میانگین و انحراف معیار مدت ابتلا بیماری شرکت کنندگان $6/63\pm2/73$ سال بود. دریافت غذایی افراد از

جدول ۲: میزان دریافت انرژی، درشت مغذی ها و ریزمغذی ها در ابتدا و انتهای هر دوره از مطالعه

درژیم غذایی	ترکیبات		شیر گاو		شیر سویا	
	ابتدا	انتهای	ابتدا	انتهای	ابتدا	انتهای
کالری (kcal/d)			۱۵۰۲±۸۷	۱۵۲۶±۹۶	۱۴۹۰±۷۳	۱۵۴۷±۸۷
پروتئین (g/d)			۶۹/۴±۵/۶	۷۰/۱±۵/۸	۷۰/۱±۵/۸	۷۱/۳±۵/۶
کربوهیدرات (g/d)			۲۱۵/۸±۱۳/۱	۲۱۷/۹±۱۴/۱	۲۰۵±۱۴/۷	۲۱۰/۴
لپید (g/d)			۵۴±۴/۸	۴۷±۴	۴۷/۷±۴/۸	۴۷/۶±۵/۳
(g) SFA			۱۵±۱/۴	۱۲/۳±۱/۱	۱۳±۱/۴	۱۳±۲/۷
(g) PUFA			۱۳/۸±۲/۷	۱۲±۲/۲	۱۱/۸±۱/۴	۱۲/۳±۱/۵
(g) MUFA			۱۱±۱/۵	۱۰/۳±۰/۸	۱۱/۵±۱/۴	۱۴۹±۲۴/۸
کلسترول (mg)			۱۵۳/۲±۲۴/۸	۱۴۳/۶±۱۷/۶	۱۴۵/۲±۱۸/۸	۱۴۹±۲۴/۸
آهن (mg)			۱۰/۵±۰/۷	۱۰/۱±۰/۶۹	۱۱/۹±۱/۱	۱۰/۱±۰/۷
روی (mg)			۶/۹±۰/۶۸	۸±۰/۸۲	۶/۵±۰/۷۳	۷/۱±۰/۶۸
کلسیم (mg)			۶۹۵/۲±۲۷۳/۵	۷۹۷/۹±۸۷/۷	۶۵۲/۱±۶۸/۵	۷۶۸/۲±۷۳/۵
(μg/d) A			۴۹۰/۱±۱۱۰/۷	۴۴۸/۹±۹۴/۸	۵۶۵/۷±۱۵۰/۵	۵۰/۵/۱±۱۱۰/۷
(μg/d) E			۱/۷۸±۰/۳۷	۲/۰/۹±۰/۴۷	۲/۴۵±۰/۶۴	۲/۱۸±۰/۳۷
(μg/d) D			۰/۷۷±۰/۱۹	۰/۸۳±۰/۰۷	۰/۷۰±۰/۰۷	۱/۱۳±۰/۳۳

p value کلیه مقادیر > 0.05 است.

داده ها به صورت میانگین ± انحراف معیار بیان شده است.

سویا بر شاخص های التهابی سرم نشان داده است (۱۳، ۱۸، ۲۰). نتایج مطالعه ای توسط Nasca MM و همکاران نشان داد که مصرف نصف فنجان آجیل سویا به مدت ۸ هفته توانست باعث کاهش قابل توجهی در میزان مولکول های چسبنده عروقی (S-vcam-1) و hs-CRP در زنان یائسه با فشار خون بالا و طبیعی شد (۱۳). در مطالعه دیگری، مصرف شیر سویا بر سطوح hs-CRP تأثیر نداشت (۲۰). آزادیخت و همکاران اثر پروتئین ایزوله سویا و آجیل سویا را بر التهاب سیستمیک و عملکرد اندوتیال در زنان یائسه مبتلا به سندروم متابولیک بررسی کردند. این محققین نشان دادند که جایگزین کردن گوشت قرمز با آجیل سویا همراه با رژیم غذایی کنترل شده حداقل به مدت ۸ هفته، توانست باعث کاهش سطوح سرمی hs-CRP و افزایش سطوح پلاسمایی NO شود؛ اما، پروتئین سویا چندان مؤثر نبود (۱۸). اگر چه شرایط متفاوت شرکت کنندگان، انواع مختلف محصولات سویا، اندازه نمونه و طول مدت مطالعه در مطالعات فوق ممکن است علّت این نتایج بحث انگیز باشد. مکانیسمی که سویا می تواند شرایط التهابی را تحت تأثیر قرار دهد تا حد زیادی ناشناخته است؛ اما، ممکن است به اثرات ایزووفلاون های سویا، اسیدهای چرب غیر اشباع و یا

CRP حتی پس از کنترل کردن وزن همچنان معنی دار باقی ماند. تفاوت معنی داری در درصد تغییرات سطوح لپتین و آدیپونکتین بین دو دوره مداخله وجود نداشت (p < 0.05). همچنین درصد تغییرات وزن، BMI و فشار خون نیز بین این دو دوره مداخله تفاوت معنی داری نداشت (p < 0.05).

بحث

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که مصرف شیر سویا در مقایسه با شیر گاو به مدت ۴ هفته باعث کاهش سطوح hs-CRP سرم گردید. اگر چه اثرات مفید مصرف سویا بر التهاب در چند اختلال (۱۷-۲۰) نشان داده شده است، مطالعات در مورد اثرات محصول سویا در اختلال عملکرد اینمی بدن بسیار محدود است. یافته های اخیر نشان می دهد که ایزووفلاون های سویا از طریق مهار فاکتور هسته ای NF-kB، که یک تنظیم کننده کلیدی سیتر واسطه های پیش التهابی است موجب مهار فعال شدن این واسطه ها می گردد (۲۱). بنابراین، این احتمال وجود دارد که اثر ایزووفلاون های سویا بر ترشح hs-CRP می تواند از طریق مسیرهای وابسته به NF-kB باشد (۲۱). مطالعات قبلی نتایج متناقضی در مورد اثر مداخلات

تواند یک هدف اصلی برای استروژن باشد (۲۲). داده های اخیر نشان می دهد که ایزوفلاوون ها به عنوان یک گروه از فیتواستروژن ها، از نظر ساختاری شبیه به β -استرادیول (E2) هستند، و می تواند از طریق اتصال به هر دو گیرنده استروژن (α و β -ER)، سیستم ایمنی بدن را تحت تأثیر قرار دهد (۱۴). همچنین G و Rando همکاران نشان دادند که اثر شیر سویا به خصوص در فعال کردن گیرنده های استروژن قوی تر از ایزوفلاوون های سویا به تنها ی عمل می کند. بر اساس یافته های این مطالعه، شایان ذکر است که حالت مایع شیر سویا، عامل مؤثر دیگری است که می تواند به Estrogenicity کلی شیر سویا کمک می کند (۲۳). از دیگر اثرات گزارش شده از ایزوفلاوون سویا می توان به مهار فعالیت تیروزین کیناز، فعالیت آنتی اکسیدانی و تعامل مستقیم با برخی آنزیم های داخل سلولی اشاره کرد که می تواند در بهبود شرایط التهابی در بیماری های مزمن مؤثر باشد (۲۴). یافته های اخیر نشان می دهد که آدیپوکین ها در تعدیل التهاب در بیماری آرتربیت روماتوئید نقش بالقوه ای دارند. آدیپونکتین به عنوان یک آدیپوکین ضد التهابی در نظر گرفته شده؛ اما، نقش آن در التهاب هنوز قابل بحث است. آدیپونکتین می تواند بر اساس مراحل مختلف پاتوفیزیولوژیک به عنوان هر دو واسطه التهابی و ضد التهابی عمل کند. اطلاعات موجود در پژوهش های بنیادی به وضوح نشان داده اند که آدیپونکتین از طریق افزایش ترشح سیتوکین، سترز MMP ها، القای بیان کموکین ها و غیره باعث افزایش التهاب می شود (۲۵). نتایج مطالعات متعدد نشان می دهد که سطوح سرمی آدیپونکتین، در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید به طور معنی داری بالاتر از گروه کنترل سالم بوده است (۲۶، ۲۵). شواهد رو به رشدی نشان می دهد که لپتین به عنوان یک سیتوکین التهابی در پاسخ های ایمنی عمل می کند (۲۷). به طور کلی، در مورد سطوح افزایش یافته لپتین در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید اتفاق نظر وجود دارد (۲۷). در

جدول ۳: مقایسه میانگین های شاخص های تن سنجی، فشار خون و شاخص های التهابی در زنان مبتلا به آرتربیت روماتوئید به دنبال مصرف شیرسویا و شیر گاو

P1	شیر سویا	شیر گاو	متغیرها وزن (kg)
.۶۰۶	۳/۱۲±۷۸/۵	۳/۲۱±۷۸/۳	ابتدا
.۶۰۵	۳/۱۳±۷۷/۷	۳/۲۲±۷۸/۹	انتها
	.۰۸۵	.۱۵۸	P2
			شاخص توده بدن (kg/m2)
.۸۳۵	۱/۱۷±۲۹/۶	۱/۲۱±۲۹/۶	ابتدا
.۵۵۵	۱/۱۹±۲۹/۳	۱/۲۳±۲۹/۴	انتها
	.۰۹۵	.۱۱۵	P2
			فشارخون سیستول (mmHg)
.۳۸۳	۴/۵۹±۱۳۲/۹۵	۵/۰۸±۱۳۰/۳۱	ابتدا
.۳۷۱	۵/۰۲±۱۲۸/۶	۴/۶۶±۱۳۲/۰۴	انتها
	.۲۸۷	.۰۷۳	P2
			فشار خون دیاستول (mmHg)
.۷۸۶	۲/۲۵±۷۹/۶۳	۳/۳۲±۷۸/۹۰	ابتدا
.۳۶۰	۲/۲۳±۷۸/۹۰	۲/۶۴±۸۱/۱۳	انتها
	.۰۶۱	.۰۳۶۷	P2
			(mg/L) hs-CRP
.۱۱۱	.۰۰۲±۵/۳۸	.۰۰۲±۴/۹۴	ابتدا
.۰۴۶	.۰۰۳±۴/۵۶	.۰۰۲±۵/۱۹	انتها
.۰۰۸۵	.۰۳۱±۴/۵۶	.۰۳۱±۵/۱۵	Adjusted§
	.۰۱۴	.۰۳۶	P2
			آدیپونکتین (μg/mL)
.۳۳۶	۲۱±۳۸/۳۹	۱/۹۱±۳۷/۱۵	ابتدا
.۰۶۵	۱/۹۳±۳۰/۷۱	۲/۱۲±۳۴/۵۵	انتها
.۰۲۰	۲/۰۸±۳۰/۷	۲/۰۸±۳۴/۵	Adjusted§
	.۰۰۰	.۰۲۳۱	P2
			لپتین (ng/mL)
.۰۹۷	۱/۱۹±۱۶/۷۲	۱/۵۸±۱۵/۷۳	ابتدا
.۶۱۵	۱/۷۹±۱۵/۳۶	۱/۵۲±۱۴/۷۲	انتها
.۶۷۵	۱/۱۴±۱۶/۵۲	۱/۱۴±۱۶/۴۷	Adjusted§
	.۰۲۶۹	.۰۳۲۵	P2

داده ها به صورت میانگین \pm خطای معیار بیان شده است.

P¹: مقایسه میانگین متغیر در ابتدای مطالعه در دو گروه و در انتهای مطالعه

در دو گروه (Paired sample t test)

P²: مقایسه میانگین متغیر در ابتدا با انتهای مطالعه در هر کدام از گروه ها

(Paired sample t test)

Adjusted[§]: مقادیر تعديل شده برای تغییرات وزن (ANCOVA)

فیر موجود در آن مربوط شود (۱۷). نشان داده شده است که در بافت سینوویال بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید و سلول های آن مانند فیروبلاست ها هر دو گیرنده ER- α و ER- β وجود دارد، به طوری که سیستم ایمنی بدن می

جدول ۴: درصد تغییرات شاخص های تن سنجی، فشار خون و شاخص های التهابی در زنان مبتلا به آرتربیت روماتوئید به دنبال مصرف شیرسویا و شیرگاو

P ²	P ¹	شیرسویا	شیرگاو	متغیرها
-	-/۳۴۳	-۱/۰.۸±۰.۴۵	-۰/۵۱±۰.۳۸	وزن (kg)
-	-/۰۴۴۲	-۱/۰.۶±۰.۴۵	۰/۶۱±۰.۳۶	شاخص توده بدن (kg/m ²)
۰/۳۳۷	۰/۲۲۷	-۲/۵۷±۳/۱	۲/۳۰±۲/۵۹	فشارخون سیستول (mmHg)
۰/۲۶۲	۰/۲۵۷	-۰/۲۵±۲/۴۸	۴/۱۶±۲/۹۳	فشارخون دیاستول (mmHg)
۰/۰۰۶	۰/۰۰۸	-۱۳/۸۱±۵/۳۹	۹/۲۱±۶/۳۳	(mg/L) hs-CRP
۰/۱۲۵	۰/۰۹۶	-۱۹/۰.۳±۳/۵۱	-۲/۵۹±۸/۹۲	(μg/mL) آدیپونکتین
۰/۸۷۴	۰/۶۸۹	-۶/۲۴±۱۰/۴۸	-۲/۳۴±۲/۷۴	(ng/mL) لپتین

داده ها به صورت میانگین ± خطای معیار بیان شده است.

¹ مقایسه درصد تغییرات متغیرها به دنبال مصرف شیرگاو و شیرسویا (Paired sample t test)

² مقادیر تعديل شده برای تغییرات وزن (ANCOVA)

درصد بالایی از شرکت کنندگان که این مطالعه را کامل کردند، می توان اشاره کرد. علاوه بر این، مطالعه حاضر اوّلین مطالعه انسانی است که اثر سویا را بر شاخص های التهابی در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید ارزیابی کرده است. در این مطالعه از شیرسویا حاوی ایزوافلاون های طبیعی گیاهی استفاده شد؛ در حالی که، در بیشتر مطالعات قبلی از ایزوافلاون های گیاهی خالص به شکل قرص و یا از پروتئین ایزوله سویا استفاده شده بود. علاوه بر این، برخی مطالعات نشان دادند که ماتریس مایع، مانند شیر سویا، نسبت به ماتریس جامد میزان جذب سریع تر دارد و می تواند غلظت پلاسمایی ایزوافلاون ها را سریع تر به اوج برساند (۳۱، ۳۲). مطالعات زیست فراهمی بر روی ایزوافلاون ها نشان داد که عوامل زیادی در افراد می توانند فارماکوکیتیک ایزوافلاون های مواد غذایی را تحت تأثیر قرار دهد، از جمله پس زمینه های قومی، ژنتیک، فعلیت آنژیمی، زمان عبور از روده، فلور میکروبی روده، عادات غذایی، پردازش و ذخیره سازی (۳۳). در مطالعه حاضر، سطح سرمی و یا ادراری ایزوافلاون ها اندازه گیری نشد، از این رو، مشخص نیست که در واقع چه مقدار ایزوافلاون جذب شده است.

به طور خلاصه، یافته های ما نشان داد که مصرف شیر سویا در مقایسه با شیرگاو به مدت ۴ هفته توانست سطح سرمی hs-CRP را کاهش دهد. همچنین شیرسویا توانست سطوح آدیپونکتین را کاهش دهد؛ اگرچه، این

مطالعه حاضر، اختلاف معنی داری در سطوح آدیپونکتین و لپتین بعد از مصرف ۴ هفته شیر سویا در مقایسه با شیرگاو دیده نشد. نتایج حاصل از یک مطالعه متقطع در زنان یائسه مبتلا به سندروم متابولیک نشان داد که مصرف پروتئین سویا یا آجبل سویا (۳۰ گرم) بر غلظت لپتین سرم تأثیر ندارد (۱۷). در مطالعه دیگری، Phipps و همکاران نشان دادند که مصرف دوز بالای ایزوافلاون های سویا در زنان قبل از یائسگی و پس از یائسگی تغییر معناداری در سطوح سرمی لپتین ایجاد نکرد (۲۸). بر خلاف این یافته ها، اثرات مفید ایزوافلاون های سویا بر سطوح سرمی لپتین و آدیپونکتین در زنان یائسه سالم و چاق گزارش شده است (۲۹). نتایج مطالعه ای توسط محمدشاهی و همکاران در موش های مبتلا به ورم مفاصل ناشی از کلائز نشان داد که ایزوافلاون های سویا (جنیستئین و دیادزئین) توانستند به طور قابل توجهی سطوح آدیپونکتین و لپتین را پس از ۵۰ روز کاهش دهد (۱۱). نتایج متناقض در مطالعات مختلف ممکن است به دلیل نوع نمونه های مورد بررسی، دوز ایزوافلاون های مصرف شده و حتی طول مدت مطالعه باشد. علاوه بر این، سطوح متغیر سایتوکاین در سرم، پلاسما و مایع سینوویال بیماران مبتلا به RA وجود دارد (۳۰، ۲۵) و حتی نقش برخی از آدیپوکین ها مانند آدیپونکتین در التهاب هنوز قابل بحث است (۲۵).

از نقاط قوت مهم مطالعه به طراحی متقطع آن و

اروند و معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی جندی
شاپور اهواز (کد ثبت: B-91/001) انجام شد. نویسنده‌گان
این مقاله از همکاری معاونت محترم پژوهشی دانشگاه
علوم پزشکی جندی شاپور اهواز و واحد بین الملل ارondon
به جهت تأمین هزینه‌های مالی این پژوهش کمال تشکر
را دارد.

کاهش در مقایسه با شیرگاو معنی دار نبود. تغییر قابل
توجهی نیز در سایر متغیرها دیده نشد.

تشکر و قدردانی

این پژوهش در سال ۱۳۹۲ در دانشگاه علوم
پزشکی جندی شاپور اهواز و با همکاری واحد بین الملل

References

- Carmona L, Cross M, Williams B, Lassere M, March L. Best Pract Res Clin Rheumatol. 2010; 24(6): 733-45.
- Nicola PJ, Crowson CS, Maradit-Kremers H, Ballman KV, Roger VL, Jacobsen SJ , Gabriel SE. Contribution of congestive heart failure and ischemic heart disease to excess mortality in rheumatoid arthritis. Arthritis Rheum. 2006; 54(1): 60-7.
- Galarraga B, Khan F, Kumar P, Pullar T, Belch JJ. C-reactive protein: the underlying cause of microvascular dysfunction in rheumatoid arthritis. Rheumatology (Oxford). 2008; 47(12): 1780-4.
- Scrivo R, Vasile M, Müller-Ladner U, Neumann E, Valesini G. Rheumatic diseases and obesity: adipocytokines as potential comorbidity biomarkers for cardiovascular diseases. Mediators Inflamm. 2013; 808125.
- Fagerer N, Kullich W. [Adipocytokines in rheumatoid arthritis and obesity]. Wien Med Wochenschr. 2010; 160(15-16): 391-8.
- O'Dell JR. Therapeutic strategies for rheumatoid arthritis. N Engl J Med. 2004; 350(25): 2591-602.
- Gautam R, Jachak SM. Recent developments in anti-inflammatory natural products. Med Res Rev. 2009; 29(5): 767-820.
- Steinberg FM. Soybeans or soymilk: does it make a difference for cardiovascular protection? Does it even matter?. Am J Clin Nutr. 2007; 85(4): 927-8.
- Azadbakht L, Kimiagar M, Mehrabi Y, Esmaillzadeh A, Hu FB, Willett WC. Dietary soya intake alters plasma antioxidant status and lipid peroxidation in postmenopausal women with the metabolic syndrome. Br J Nutr. 2007; 98(4): 807-13.
- Reinwald S, Akabas SR, Weaver CM. Whole versus the piecemeal approach to evaluating soy. J Nutr. 2010; 140(12): 2335S-43S.
- Mohammad-Shahi M, Haidari F, Rashidi B, Saei AA, Mahboob S, Rashidi MR. Comparison of the effects of genistein and daidzein with dexamethasone and soy protein on rheumatoid arthritis in rats. BioImpacts 2011; 1(3): 161-70.
- Mohammad Shahi M, Rashidi MR, Mahboob S, Haidari F, Rashidi B, Hanaee J. Protective effect of soy protein on collagen-induced arthritis in rat. Rheumatol Int. 2012; 32(8): 2407-14.
- Nasca MM, Zhou JR, Welty FK. Effect of soy nuts on adhesion molecules and markers of inflammation in hypertensive and normotensive postmenopausal women. Am J Cardiol. 2008; 102(1): 84-6.
- Cooke PS, Selvaraj V, Yellayi S. Genistein, estrogen receptors, and the acquired immune response. J Nutr. 2006; 136(3): 704-8.
- Zhang X, Shu XO, Gao YT, Yang G, Li Q, Li H, Jin F, Zheng W. Soy food consumption is associated with lower risk of coronary heart disease in Chinese women. J Nutr. 2003; 133(9): 2874-8.
- Charles C, Yuskavage J, Carlson O, John M, Tagalicud AS, Maggio M, Muller DC, Egan J, Basaria S. Effects of high-dose isoflavones on metabolic and inflammatory markers in healthy postmenopausal women. Menopause, 2009; 16(2): 395-400.
- Azadbakht L, Esmaillzadeh A. A cross-over trial on soy intake and serum leptin levels in women with metabolic syndrome. J Res Med Sci. 2010; 15(6): 317-23.
- Azadbakht L, Kimiagar M, Mehrabi Y, Esmaillzadeh A, Hu FB, Willett WC. Soy Consumption, Markers of Inflammation, and Endothelial Function A cross-over study in postmenopausal women with the metabolic syndrome. Diabetes Care. 2007; 30(4): 967-73.
- Beavers KM, Serra MC, Beavers DP, Cooke MB, Willoughby DS. Soymilk supplementation does not alter plasma markers of inflammation and oxidative stress in postmenopausal women. Nutr Res. 2009; 29(9): 616-22.
- Miraghajani MS, Esmaillzadeh A, Najafabadi MM, Mirlohi M, Azadbakht L. Soy milk consumption,

- inflammation, coagulation, and oxidative stress among type 2 diabetic patients with nephropathy. *Diabetes Care.* 2012; 35(10): 1981-5.
21. Dong JY, Wang P, He K, Qin LQ. Effect of soy isoflavones on circulating C-reactive protein in postmenopausal women: meta-analysis of randomized controlled trials. *Menopause.* 2011; 18(11): 1256-62.
 22. Cutolo M, Brizzolara R, Atzeni F, Capellino S, Straub RH, Puttini PCS. The immunomodulatory effects of estrogens. *Ann N Y Acad Sci.* 2010; 1193(1): 36-42.
 23. Rando G, Ramachandran B, Rebecchi M, Ciana P, Maggi A. Differential effect of pure isoflavones and soymilk on estrogen receptor activity in mice. *Toxicol Appl Pharmacol.* 2009; 237(3): 288-97.
 24. Fatehi M, Jafarzadeh M, Fatehi-Hassanabad Z, Gholamnezhad Z. The effects of genistein, a tyrosine kinase inhibitor on acute and chronic inflammation in diabetic mice. *DARU J Pharm Sci.* 2006; 14(1): 6-10.
 25. Chen X, Lu J, Bao J, Guo J, Shi J, Wang Y. Adiponectin: a biomarker for rheumatoid arthritis?. *Cytokine Growth Factor Rev.* 2013; 24(1): 83-9.
 26. Rho YH, Solus J, Sokka T, Oeser A, Chung C, Gebretsadik T, Shintani A, Pincus T, Stein CM. Adipocytokines are associated with radiographic joint damage in rheumatoid arthritis. *Arthritis Rheum.* 2009; 60(7): 1906-14.
 27. Scotece M, Conde J, López V, Lago F, Pino J, Gómez-Reino JJ, Gualillo O. Adiponectin and leptin: new targets in inflammation. *Basic Clin Pharmacol Toxicol.* 2014; 114(1): 97-102.
 28. Phipps WR, Wangen KE, Duncan AM, Merz-Demlow BE, Xu X, Kurzer MS. Lack of effect of isoflavonic phytoestrogen intake on leptin concentrations in premenopausal and postmenopausal women. *Fertil Steril.* 2001; 75(6): 1059-64.
 29. Llaneza P, González C, Fernandez-Iñarrea J, Alonso A, Diaz F, Arnott I, Ferrer-Barriendos J. Soy isoflavones, diet and physical exercise modify serum cytokines in healthy obese postmenopausal women. *Phytomedicine.* 2011; 18(4): 245-50.
 30. Otero M, Lago R, Gomez R, Lago F, Dieguez C, Gómez-Reino JJ, Gualillo O. Changes in plasma levels of fat-derived hormones adiponectin, leptin, resistin and visfatin in patients with rheumatoid arthritis. *Ann Rheum Dis.* 2006; 65(9): 1198-201.
 31. Pascual-Teresa S, Hallund J, Talbot D, Schroot J, Williams CM, Bugel S, Cassidy A. Absorption of isoflavones in humans: effects of food matrix and processing. *J Nutr Biochem.* 2006; 17(4): 257-64.
 32. Franke AA, Ashburn LA, Kakazu K, Suzuki S, Wilkens LR, Halm BM. Apparent bioavailability of isoflavones after intake of liquid and solid soya foods. *Br J Nutr.* 2009; 102(8): 1203-10.
 33. Nielsen ILF, Williamson G. Review of the factors affecting bioavailability of soy isoflavones in humans. *Nutr Cancer.* 2007; 57(1): 1-10.

A Comparison of the Effects of Soy Milk and Cow's Milk Consumption on Cardiovascular Indices and Adipocytokines Among Overweight Women with Rheumatoid Arthritis

Razieh Choghakhorī,

Msc student of Nutrition, Department of Nutrition, Arvand International Division of Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

Majid Mohammadshahi,

Associate professor, Department of Nutrition, Hyperlipidemia Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

Karim Mowla.,

Associate professor, Department of Rheumatology, School of Medicine, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

Mehdi Zarei.,

Associate professor, Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran.

Fatemeh Haidari .,

Associate professor, Department of Nutrition, Nutrition and Metabolic Diseases Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

Received:05/06/2014, Revised:04/08/2014, Accepted:09/10/2014

Corresponding author:

Fatemeh Haidari,
This study was financially supported by Arvand International Division of Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.
E-mail: haidari58@gmail.com

Abstract

Background and purpose : Rheumatoid arthritis (RA) is an inflammatory disorder which leads to an increase in casualties caused by cardiovascular disease (CVD). Adipocytokines and hs-CRP play a main role in pathophysiology of RA and CVD. Soy foods and phytoestrogens have anti-inflammatory properties. So, this study was designed to determine the effects of soy milk consumption comparing with cow's milk consumption on anthropometric indicators, blood pressure (BP), hs-CRP, adiponectin and leptin among patients suffering from RA.

Material and methods: This randomized, crossover clinical trial was conducted on 30 patients. This study had two intervention periods, each lasted 4-weeks. Subjects were divided in two groups of consuming soy milk (one glass per day) and cow's milk (one glass per day). The wash-out period was two weeks. Variables were measured before and after of each intervention.

Results: Soy milk consumption resulted a significant reduction in hs-CRP levels (percent change: -13.81 ± 5.39 vs. $9.21 \pm 6.33\%$; $P<0.008$). Serum levels of adiponectin decreased in soy milk group (baseline: 38.39 ± 2 , end: 30.71 ± 1.9 ; $P<0.01$). However, this reduction was not significant comparing with cow's milk ($p=0.096$). We have not seen any significant differences in leptin levels, weight and BP between two interventional periods ($p>0.05$) .

Conclusion: Soy milk consumption for 4 weeks could decrease serum levels of hs-CRP, and had no significant effects on other variables in patients suffering from RA.

Key Words: Soy, hs-CRP, Adiponectin, Weight, Cardiovascular disease, Rheumatoid arthritis